

LUC SCHREYEN

Welk soort schilder is eigenlijk Luc Schreyen .. en is Luc Schreyen überhaupt wel een schilder?

Luc maakt het ons alleszins niet gemakkelijk om hier zomaar evident een antwoord op te geven.

Welk soort schilder???

Behoort hij tot de lyrisch abstracten – u weet wel die abstract werk maken met veel gevoel welke dan een titel krijgen als “sonate” of “adagio”?

Hiervoor is het werk van Luc Schreyen veel te duidelijk en te gedefinieerd.

Is hij dan een figuratief schilder?

Ik denk het niet want zijn werk is niet verhalend of beschrijvend.

Behoort hij dan tot de abstracte of tot de fundamentele schilderkunst?

Nee, want zijn werk heeft een duidelijk omschreven onderwerp – de muziek – en eigenlijk zelfs niet de muziek in zijn algemeenheid, maar welbepaalde stukken muziek.

Daardoor ben ik nu wel gedwongen, alvorens verder te gaan over het werk van Luc Schreyen, om het eerst te hebben over muziek.

Wat is eigenlijk muziek?

Muziek is alleszins één van de “dynamische” kunsten – zoals de letteren en dans – welke zich afspelen in de tijd. Dit in tegenstelling tot de “statische” kunsten (schilder-, beeldhouw- en bouwkunst), welke zich uitstrekken in de ruimte.

Op zoek gaan naar een definitie van “het wezen” van muziek, zou ons hier veel te ver leiden, ik citeer met plezier enkele uitspraken hierover :

-Instrumentale muziek wordt beschouwd als sprekend voor zichzelf, uit zichzelf, voor zichzelf.

-In de romantische esthetica is muziek DE TAAL VAN DE ZIEL, als de meest rechtstreekse en onmiddellijkste uitdrukking van de wezenskern, van de onstoffelijke essentie van de mens en zelfs als de meest rechtstreekse expressie van de ziel zelve en van de Wereld – mét hoofdletter – aldus Schopenhauer.

-of nog volgens de Engelse criticus Walter Pater : ALLE KUNSTEN STREVEN PERMANENT NAAR DE STAAT VAN MUZIEK

Anderzijds kunnen we proberen muziek te bepalen door analyse van haar al dan niet aanwezige componenten, tzt :

- tijdsduur/verloop
- cadans/metrum/ritme
- toon (of a-tonaliteit)
- melodie
- harmonie
- Klanksterkte, klankkarakter en klankkleur (klank en kleur worden inderdaad dikwijls met elkaar verbonden en dit heeft te maken met puur fysische verschijnselen, nl zelfde golflengte)
- Het (letterlijk en figuurlijk) volume

Nog andere omschrijvingen kunnen we toebedelen aan muziek, zoals :

-gevoel en zelfs figuratief beeld, veelal veroorzaakt door de decoratieve, associatieve of evokatieve elementen in muziek.

Welk soort schilder was Luc Schreyen ook weer?

Volgens mij een hyper-realist pur sang, die exact en analytisch de componenten van muziek overbrengt op een ander medium (en door de som van de vele componenten juist ook het onstoffelijke en niet te noemen wezen van muziek).

De confrontatie en de cross-over tussen de twee kunstvormen is uiterst delicaat en moeilijk, want het resultaat kan -indien niet de bijna volmaakte balans gevonden wordt – vlug kitcherig worden of lelijk en afstotend.

Luc Schreyen slaagt erin muziek te omkapselen en gevangen te houden in zijn werk en juist hierdoor ontstaat een zeer grote spanning, een zeer grote aanwezige kracht.

Het geschilderde of gesculpteerde wil als het ware – zoals muziek uit de orkestbak, vanaf het podium in de zaal of vanuit de boxen naar buiten gestuurd wordt – ook zijn plastische structuur verlaten om zijn oorspronkelijke staat terug te bereiken.

En net zoals muziek direct is en onmiddellijk aanwezig, zijn de werken van Luc Schreyen direct aanwezig in ons hoofd en in ons lijf.

Door deze evenwichtsoefening zijn de werken “dwingend”, want uitermate gebald en balanceren ze midden een curieus spanningsveld tussen :

- latent en manifest
- Statisch en dynamisch
- 2-D en multi-dimentioneel
- uniek en universeel
- Verwachting en vervulling
- Profaan en sacraal
- Apperceptie en creatie

Waarschijnlijk is de kunstvorm muziek dus inderdaad ruimer dan schilderkunst en is het misschien juist hierdoor dat er een soort samengebaldheid en potentiële orgastische

explosieve kracht in de werken van Luc Schreyen zit, net als in de nano-seconde vóór de big-bang, of in het moment van het ontstaan der dingen.

De SYN-ESTHESIE - de dubbele gewaarwording – werkt inderdaad exponentieel, wanneer in evenwicht aanwezig.

Is Luc Schreyen tenslotte een schilder?

Zoals we reeds kunnen zien in het gebruik van brede frames welke het oppervlak weghouden van de platte muur, van gesculpteerde materie, van de recente 3-D sculptuur en van de meest recente verduisterde ruimte met blacklight en verscheidene doeken, kan hij eigenlijk geen schilder meer genoemd worden. Zijn zoektocht naar het plastisch vatten van muziek, dwingt hem ertoe het platte vlak te verlaten en ik zie ons binnen niet al te verre tijd, niet meer als toeschouwer kijken naar schilderijen en sculpturen, maar rondlopen in - en deel uitmaken van - ruimere installaties, waarin we nog meer geconfronteerd zullen met “ het wezen van muziek”.

Wouter De Bruycker